

acció ciutadana

setmanari nacionalista

d'esquerra

EDITORIAL

CIUTADA D'HONOR

L'eufòric senyor Lerroux, ha volgut celebrar com cal la magna tasca de *pacificació de los espíritus* que ve portant a terme d'ençà que governa, instituint el títol de Ciutadà d'honor de la República, al atorgar en la festa de l'aniversari de la instauració del nou règim liberal i democràtic, i encara que enguany (any primer de la era eufòrica) s'hagi atorgat al venerable mestre de la democràcia i eminent pedagog, Manuel B. Cossio, havem de reconèixer que, malgrat tots els mereixements contrets per l'il·lustre Cossio, en una llarga vida d'activitats, dedicada a la ciència i a un ideal, s'ha comès una injustícia, ja que era de raó que l'ambicionat títol de Ciutadà d'honor, se l'emportés per primera vegada, el que fins fa pocs dies, regentava la justícia eufòrica de l'eufòric ministeri Lerroux. En Ramon Alvarez Valdès.

Cal que tots els republicans veritat, recordin tothora el nom d'aquest home que amb la seva imprudència i la seva ànima monàrquitzada, ha tingut la virtut de desvetllar i portar al primer pla de la vida nacional, aquella emoció republicana precursora dels grans esdeveniments. Les paraules condemnatòries de l'aixecament de Jaca, en el qual Galan i Garcia Hernandez pagaren amb la vida llur amor als ideals de llibertat i de redempció humana, tenien en la boca d'aqueix ésser fossilitzat que es diu Alvarez Valdès, una alta valor: posaven al descobert el republicanisme de certa mena de gent, i feien més insondable l'abim de vergonya que representa per el govern monàrquico-lerrouxer, el projecte d'amnistia que s'està discutint actualment al Parlament de la República.

Cal ara que els estira-cordetes que apoien la *pacificació de Don Alejandro* es solidaritzin, també amb les paraules d'aquest home que, per una d'aquelles paradoxes de la vida, ha arribat a ministre de la República i que, en equiparar la gesta dels dos capitans que sapigueren morir com a homes amb la dels covards que sapigueren fugir com a conills, vulguin també equiparar-ne el càstig, i que en comptes d'aquest indult vergonyant que tracten d'imposar, demanin per els sediciosos del 10 d'agost, la pena que es mereixen, per la seva traïció.

Solament aleshores creurem amb la sinceritat d'aquesta gent, que, en abrigar-se amb la bandera tricolor l'en bruten i aleshores també, el poble compendrà per a què nosaltres demanàvem per l'infeliç Ramon Alvarez Valdès, el títol de ciutadà d'honor.

Protestem fermament dels conceptes injuriosos pel règim instaurat el 14 d'Abril, emesos pel president dels feixistes de Girona, en el parlament pronunciat davant el micròfon de l'Emissora local. Malgrat la protesta que "Joventut Republicana d'Esquerra" féu des de les planes de "L'Autonomista" no ens consta encara que s'hagi pres cap mesura correctiva per part de qui pot i deu fer-ho.

Esperem no haver d'insistir.

La commemoració de la República

Acabades les festes populars de commemoració del tercer aniversari de la República, tothom estarà d'acord en què l'ànima popular s'ha manifestat obertament a favor del règim establert, comparant la participació activa del poble amb altres festes organitzades oficialment quan la Dictadura, se'n treu la deducció real de què el nou regisme batega intensament, que és fruit de la voluntat popular, i que s'hi ha arrelat per sempre.

Creiem que aquestes expansions del poble, en commemorar les grans efemèrides, són altament estimulants i necessàries; és l'exteriorització palesa dels grans sentiments col·lectius, i és una arma pacífica de propagació i manteniment dels ideals.

Tots els pobles de la circumscripció de Girona han rivalitzat en una competició germanívola i del conjunt d'actes, davem deduir que l'esperit republicà, l'esperit nacionalista i l'esperit liberal, mantenen la seva supremàcia més brillant que mai, i que el Partit d'Esquerra Republicana continua fent el prestigi demostrat en actuacions passades i que les lluites futures tenen un resultat previst de continuïtat en la marxa dels nostres ideals.

Diffícilment podria una reinstauració monàrquica arrelar a casa nostra, almenys a Catalunya, on el desenvolupament paulatí de l'Estatut fa afermar cada dia més el govern propi i s'intensifica en els nous costums talment com si portés ja llargs anys de vigència per tal que fos possible una reinstauració, sinònim de la pèrdua novament de les llibertats catalanes, seria necessari precisament una depressió moral que l'indaria amb la desaparició com a poble de Catalunya, el que virtualment és impossible.

Mantinguem la fe en la potencialitat del règim i de les nostres institucions i mentre el poble s'hi senti compenetrat com ha demostrat en aquests dies de festa, l'horitzó és clar i transparent i si pel cel de Madrid hi apunta algun núvol que pot disminuir la seva lluminositat aquest núvol no podrà mai atenuar el cel de Catalunya.

I estiguem sempre disposats a treballar per l'idealitat del nostre programa en la seguretat que la pròxima commemoració ens ha de trobar més endavant del camí que vàrem emprendre el 14 d'abril del 31.

Remitit

Sr. Director d'ACCIÓ CIUTADANA
Ciutat

Distingit amic i correligionari:

Apel·lant als vostres sentiments ben provats de republicanisme i de catalanitat, en nom de Joventut d'Esquerra de Girona, que m'honoro president, us adreço aquesta lletra que no dubto donareu cabuda a les pàgines d'ACCIÓ CIUTADANA, i que té per objecte fer sentir la seva protesta més enèrgica, contra els conceptes veritats davant el micròfon de Ràdio Girona, per un senyor que parlava en nom de l'anomenada Federació de Joves Cristians de Girona en l'emissió de dues a tres de la tarda del dia 17 prop passat.

Malgrat l'esmentat senyor comencés el seu parlament afirmant que les forces que ell representava no eren ni feixistes ni polítiques, i defensaven solament les doctrines de Crist, durant el seu parlament vertí conceptes que res tenen que veure amb aquelles

doctrines i molt amb les sustentades pel feixisme i pels enemics de la República, doncs en el transcurs de dit parlament es parlà d'un futur renaixement de la Pàtria i amb entusiasme ben comprensible de les Joventut d'Itàlia i d'Alemanya, acabant el representant de les Joventuts Cristianes amb un crit de "Via enfora i res de claudicacions i covardies!"

Sàpiga aquest senyor que Joventut Republicana d'Esquerra fa també seu aquest crit i està disposada com sempre a lluitar en tots els terrenys per la República i per les llibertats de Catalunya i contra tots aquells que vulguin atacar-les per molt cristians que siguin

Que consti, doncs, aquesta protesta i la consegüent denúncia a les autoritats republicanes a fi de què procurin evitar que en el successiu es puguin fer des del micròfon de Ràdio Girona parlaments com el que motiva la present i que són atacs més o menys velats a les institucions i organitzacions del nostre poble.

No dubiant, doncs, donareu publicitat a aquesta lletra us ho agraeix.

Per "Joventut Republicana d'Esquerra". — El President, **J. Balaguer**